

11

BARDOMACHIA.

—•••••—
[PRICE ONE SHILLING.]

B. & D. O. N. A. C. H. A.

THE ONE SEVEN

BARDOMACHIA

POEMA

Macaronico-Latinum.

*Proscripti regis Rupul' pus atque venenum
Ibrida quo pacto sit Perfus ultus, opinor
Omnibus et lippis notum et tonsoribus esse.*

HORAT.

Londini:

TYPIS J. CROWDERIANIS IMPRESSUM,
VENALE PROSTAT APUD J. JOHNSON PROPE ÆDES DIVI PAULI.

1800.

PARADISE

BOEN

RESEARCH

THE UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

1911

THE UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

BARDOMACHIA.

QUIS non audivit, *from London* usque *to Landsend*,
BARDI CUM BARDO bellum mirabile gestum
In Picadillæo vico, quò tot vagabundi
Conflockunt homines—*bardi, bravi, balatrones*,
Famigeratores—otiosum illud genus omne—
Killere vel tempus, tristes vel *chacere* curas.
Hic, nuper, tali pugna est commissa furore,
Quali nulla alia est tentata ab origine mundi!

Dic, Dea *rimipotens*, quænam *grandissima* causa
Vesanae fuerit rixæ, quæ pene duobus
Vatibus eripuit vitam, lacrumasque Camænis?
Dic cui quis primus colaphos impegit acerbos?
Quidque dolens animo? —PETRUS fuit, ille poëta
Pindaricus, qui tot famosos atque facetos

Componit

Componit numeros; ridens, petulante cachinno,
Terrigenas omnes—aliquandoque Numina cœli!

Non Regum fociis, non ipsis Regibus ille

Parcit inurbanus; nec pluris tundere clunes

Unctorum Domini facit is, quam *crackere carin*.

Ille Academi olido multo spurcavit alumnos

Stercore; nec metuit magnum *bespattere Westum!*

Præcipuè Fratres *scribberos* ludere gaudet:

Seu pedibus strictis *scriblent*, pedibusve solutis,

Petrus amat cunctos *atro carbone notare*.

Dixeris esse fatum lascivi sanguine Momi.

Hoc illi invidiam peperit diramque *revengeam*

Scriblantis gentis, faciles quæ concipit iras;

Et, quamvis alios soleat ridere libenter

Inflatis buccis, rideri prorsus abhorret.

Mæviades, quo non *Bardus ribaldior* alter

Tellurem premit hanc, Petri levi arundine læsus:

Multoties fnerat: manet alta mente repostum

Judicium

Judicium Petri, spretæque injuria formæ !

Hæc reputans animo, vivaci concitus irâ,

Fleet-streetæ Numphas tali sermone precatur :

“ Si vestras sedulò vacuavi sæpe cloacas,

“ Et matulas tumidas ; precor, O suavissima turba

“ Musarum sacrarum ! Hostis *besmearere* voltus,

“ Signare ac fædo rugosam stigmatè frontem ;

“ Stigmatè non ullo delendo temporis ævo,

“ Sit mihi concessum — pretiosa ego munera dedam !

“ Nostrorum sex magna volumina MAGAZINORUM,

“ Et totidem madidos CRITICOS cumulabo BRITANNOS !

“ Congeriem gelidam centum rutilantia SOLIS

“ Accendant Folia — ac fumi ferretur ad auras

“ Dulcis odor ! ” — Dixit : faciles risere Puellæ,

Nodduntque assensum. — Confestim stringere quillam

Præparat, et strictam *fellato dippit in inko*.

Illico EPISTOLIUM, referens convicia tanta,

Qualia nec patiens priscus tolerasset Iôbus,

Scribitur

BARDOMACHIA.

Scribitur, imprimitur, totam volitatque per urbem.

Pindarus, acceptis obscæno carmine chartis

Impletis, gemuit; *swellavit* Cornubium cor

Instar ad immanis *mole-hill*; ac pectore toto

Ultrices iras respirat, crimine dignas.

Nec tamen, his vicibus, consuetis utitur armis,

Aut graphio, aut calamo, queis tantas edere strages

Et quondam valuit; fortasse iterumque valebit.

Cudgellum quernum, nodosum, grandeque *graspāt*

Et celeres dirigit passus ad limina Wrighti.

Wrightus erat *wightus* valde *loyalis*, et hostis

Juratus cunctis odiosis *Jacobinitis*;

Qui *dayly* crocitant de ERRORIBUS atque *REFORMIS*;

Iustumque ac audent cum Gallis *blamere* bellum!

Illius, hinc, omnes recipit spatiosa taberna,

CURIA quos habuit, casta aut ECCLESIA, caros.

Illic conveniunt omnes quicumque tueri

Argutis satagunt scriptis molimina PITTI

Magna,

Magna, stupenda nimis, præter commune *beliefum* !

Illic Mæviades, Petri infestissimus hostis,

Prima tenet loca, præcipuâ fuditque cathedrâ :

Ipse minor multò—vix unâ longior unâ.

Pindarus, hoc viso, majori ferbuit ira ;

Bili ac difficili tumuit jecur anferre majus !

Obliquè simul ac flammantia lumina torquens

Ad *zigzagum* hominem, resonora voce profatur :

“ An tu Mæviades? insignis furcifer! an tu?”

“ Mæviades ego sum: sed non sum furcifer!” inquit

Bombardus Bardus—Respondet Petrus amare:

“ Furcifer es certò—sed cur contendere verbis?

“ Accipe quas meruit tua tanta audacia pœnas!”

Dixit; et, elato nodoso stipite, fronti

Mæviadis tremuli validos conduplicat ictus.

Alcides ipse, Lernæ cum tunderet hydram,

Non aliter duras, densas, plagas repetivit.

Et, certè, si aliam plagam dare tum licuisset,

B

Continuilem,

Confimilem, *Bardi soulam* misisset in orcum !
 Purpureus, subito, fluxit de vulnere sanguis ;
Ashæus color et rubicundas funderet *cheekas*
 Est visus ; *squintos* nox atra obcæcat ocellos ;
 Ac mors *seemabat* præcox decidere sortem
 Eximii vatis ; cum carminis autor Apollo,
 Caræ ergò PROLIS, voluit servare PARENTEM.
 Heu ! heu ! Literulis quam grandis *lossa* fuisset,
 Si tum Mæviades clausisset lumina vitæ !

Protenus, elapsus nimboſa per æthera, Phœbus,
 Peltieri simulans voltus et membra decora,
 Descendit ; mediâ ac se fiſtit bibliothecâ.
 Tyndaridæ Juvenes, *Pollux* *Castor* cum *Pollux*, ſingunt
 Servorum facies abſentis Bibliopolæ :
 Tresque ſimul Superi, non æquâ lege, laceſſunt
 Unum terricolam !—Fuſſim deſecit Apollo
 De dextra Petri meditantis plura trophœa :
 Dum Lædæ fratres, magnâ vi, brachia ſtringunt
 Pindarica ; ac hominem portarum ad limina *pushunt*.

Et,

Et nunc, Mæviades, *grown bold*, de sede resurgit;
 Arreptoque manu, proprio *smoking* cruore,
 Hostili baculo, furiosus *rushes* in hostem;
 Et *balduin* Petri *cranium* cum fuste minaci
 Pofcit—Sed, primò, fœda hæc convicia fundit:
 (Scilicet heroas magnos imitatus Homeri)
 “ Bestia brutorum brutissima! Bufo lutose!
 “ Qui in magnos tantum, justosque bonosque venenum
 “ Pestiferum sputas—coluber trux! lethifer anguis!
 “ Cespes iners! ignava, rudis, malecoctaque *clodda*!
 “ Iratis Superis, infausto fydere natus!
 “ Pronus in omne malum, *mischiefum* et ad omne paratus!
 “ Nil frugi faciens, nullo non labe notatus,
 “ A primis cunis (muscarum sanguine tinctis),
 “ Usque ad squalorem senii, canosque capillos!
 “ Monstrum horrendum, atrox! Hominum simul atque Deorum
 “ Audax, infanus, blasphemus, et impius hostis!
 “ In forma humana purus-putus cacodæmon!

“ Me tua ne credas minitanti dicta timere.

“ Te, vetule imbellis, timeam?—Te, Pindare, te, te

“ Mæviades timeat?—Vah *thoughtum* dedecorofum!

“ Mentis inops!—sapias, non anceps difce periculum!

“ Nulla mihi facilem rapuit victoria palmam.

“ Te ad pugnam provoco, *Poltrone!* Hic eni sto, paratus,

“ Omne decempliciter *bloodæun* reddere *blowum!*”

Sic fatus, baculum prægrandem tollit in altum,

Et jam propulsi canum ferit occiput hostis.

Indignum facinus! Quis enim cædit fugientem

Strenuus!—Ignavi sunt certò talia *deeda*.

Nec tamen, interea, penitus non ultus abibat

Pindarus; ast, abeuns, dedit hæc convicia linguæ:

“ Si saltem vir tu, non turpis fimius, esses;

“ Digna viro (quamvis scelerato) mulcta maneret

“ Debita:—Sed cum sis fædissima bestia, pænas

“ Non alias tuleris, quam tu modo, *pimpc*, tulisti.

“ Noctes atque dies, te, fur, quocunque locorum

“ Inveniam, dignis castigam, pessime, plagis!”

His

His dictis, gradibus lentis ex æde recedens
Hostili, (*sculla tepidum drippante cruorem,*)
Ad medicos properat, crudeli occurrere morbo.
Hunc finem hæc habuit tristem tristissima Pugna.

Fabellam audistis. Fabellæ philosophema
Discite—Vos omnes, scribendi queis cacoethes,
Ante oculos semper retinete hortamina Flacci :
Sumite materiam vestris qui scribitis æquam
Viribus ; et versate diu quid ferre recusent,
Quid valeant humeri—Non omnia possumus omnes.

Præcipuè, libeat Satyrâ si pingere mores,
Sint chartæ nullo tinctæ livore maligno :
Plectatur vitium, parcatur sed vitioso :
Stultitiæ risus debetur—*pitya* stulto.
Quam minime valeant convicia, fædaque verba,
Exemplum clarè docet hoc—Bini ecce poetæ
Alternis sese probrosis rodere dictis
Certant—Quid sequitur? Sunt *both* ludibria turbæ!

Quis

Quis *pitye* lacrumam, audito certamine, fundit;
 Aut *spreadit* capiti violato vulnere *plastrum*?
 Non ipsi *Bardi bardorum* forte moventur:
 Jure omnes factum conclamant; imaque circum
 Omnia solvuntur fuso subsellia risu.

Finit.

ERRATA CORRIGENDA.

Fag. 3. l. 4. pro *Rupall*—lege *Rupill*.

P. 7. l. 3. pro *Nymphas*—lege *Nymphas*.

81

BRITISH MUSEUM

